

РЕШЕНИЕ

№ 20904

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 17.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10939** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 53- чл. 56 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

Образувано е по жалба на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. – САК, срещу Решение № 513005-113/17.09.2024 г., издадено от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР, в частта му, в която е постановен отказ за изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със задържане от полицейски орган за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР.

Твърди се съществено нарушение на установената форма, поради липса на релевантни мотиви и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради неизясняване на относимите по случая факти, довело и до противоречие с приложимите материалноправни норми - чл. 146, т.3-5 от АПК. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за уважаването на изложените в нея основания и по в съображения в писмени бележки, които представя. Заявява искане за присъждане на направените по делото разноски, за което прилага списък по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК – л. 12 – 310 лева.

Процесуалният представител на ответника - юрк. И.. оспорва основателността на жалбата по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско

възнаграждение.

Административен съд – София- град, като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени доказателствата по преписката и служебно, на основание чл.168, ал. 1, вр.чл. 146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните е безспорно установено от фактическа страна, а и се установява от данните по преписката следното:

Административното производство по издаването на оспореното пред съда решение е започнало по подадено от жалбоподателя Заявление рег. № г328605- 103/17.07.2024 г. по описа на ГДНП, относно обработването на лични данни на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН]. В заявлението лицето желае да му бъде предоставен достъп и да бъдат заличени/изтрети всички негови лични данни обработвани в документалните и автоматизирани информационни фондове на МВР.

Директорът и заместник директорите на СДР са оправомощени със Заповед №81213-1111/08.10.2019 г. от министъра на вътрешните работи да разглеждат и да се произнасят по искания за упражняване на права по чл.12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, чл.53-чл.56 от ЗЗЛД и да изпълняват задълженията си по чл. 34 от с.р. и чл.68 от ЗЗЛД.

Производството е разгледано по реда на чл. 42, ал. 1 и чл. 56, ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 25, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Установено е, че в АИФ на МВР са въведени следните

данни:

- Задържане от полицейски орган за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР. След извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, които да удостоверяват, че е отпаднала целта във връзка с която се обработват личните данни на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН], се установява, че заявителят е задържан от полицейски орган за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР. Въведените данни за лицето във връзка със задържането от пол. орган са обвързани с досъдебно производство ЗМ 901 от 30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР за престъпление по чл. 343В, ал. 3 от НК. С постановление на Софийска районна прокуратура от 11.12.2023 г. по прокурорска преписка № 25366/2023 г. наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. на 04 РУ - СДВР е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ад. 1, т. 1. чл. 243. ал. 2 н чл. 199 от НПК. Приема се от адм. орган, че прекратяването на наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР, попада в обстоятелствата на чл. 3, т. 3, б. „а” от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, но поради неизтекли срокове по чл. 243. ал. 10. изр. 2 от НПК, личните данни на лицето В. Д. Д. във връзка със „задържане от полицейски орган“ за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР, не следвало да бъдат изтрети, поради липса на основание.

Сочи се в решението, че с оглед съображение 67, във връзка със съображения 59 и 60 от Решение на Съда на ЕС от 30.01.2024 г. по преюдициално дело C-118/2022 г., оправомощеният орган за произнасяне по искането на заявителя следва да извърши анализ и преценка относно „абсолютната необходимост“ за продължаване съхранението на личните данни на В. Д. Д.. Соочи се, че в настоящата проверка от административния орган не са установени факти и обстоятелства, които да удостоверяват, че е отпаднала целта, във връзка с която се обработват личните данни на В. Д. Д. и данните следва да продължат да се обработват от МВР във връзка с противодействие на

престъпността и опазване на обществения ред до изтичане на срока за съхранение. Посочва се, че срокът за съхранение на личните данни на В. Д. Д. във връзка със „задържане от полицейски орган“ за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. но описа на 04 РУ - СДВР изтича на 11.12.2024 г.

По посочените съображения с процесното решение се отказва в оспорената част заличаване на данни за полицейско задържане.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане от съда. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган (чл. 146, т. 1 от АПК), при външно спазване на изискването за форма (чл.146, т.2 от АПК), доколкото са изложени фактически и правни съображения за издаването му. Съдържа разпоредителна част при ясно изразена воля и подпис на издател. При издаването на решението са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила (чл. 146, т.3 от АПК), довели респ. до противоречие с приложимите материалноправни норми (чл.146, т. 4 от АПК). В съответствие с установената съдебна практика липсата или формалните/недостатъчни мотиви, както и несъответствието на фактическите основания на органа със събраните по преписката доказателства, на което сочат данните по делото, са съществено нарушение на адм.-произв. правила - отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Събраните по преписката доказателства недвусмислено сочат, че с постановление на Софийска районна прокуратура от 11.12.2023 г. по прокурорска преписка № 25366/2023 г. наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. на 04 РУ - СДВР е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ад. 1, т. 1.чл. 243. ал. 2, вр. с чл. 199 от НПК е прекратено поради липса на извършено престъпление.

Съдът намира, че позоваването на решението по дело С-118/2022 Съда на ЕС е изцяло формално и не сочи на извършен съдържателен и задължителен анализ и преценка, които да предоставят достатъчно мотиви на органа да откаже да изтрие личните данни на жалбоподателя. Сочи се, че липсвали обстоятелства, които да налагат изтриване на данните. Т.е., обърната е недопустимо тежестта на доказване. Точно обратното, в тежест на адм. орган е да докаже наличие на обстоятелства, които да обусловят продължаване обработката на личните данни на лицето при прекратено наказателно производство. В случая нито са изложени такива съображения, нито се установяват от преписката. На жалбоподателя, де факто не са повдигнати обвинения в хода на наказ. Производство, въпреки необжалването на заповедта за задържане. Липсват и каквито и да било други обстоятелства, които да налагат администриране на личните му данни по заповедта за задържане като данни за тежки престъпления или противообществени прояви на лицето, респ. негова завишена общ. опасност.

Така допуснатите съществени нарушения на административно- производствените правила са довели и до противоречие с приложимите материалноправни норми. Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. В чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗМВР е регламентирано, че при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР могат да обработват всички необходими категории лични данни, като съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗМВР сроковете за съхранение на тези данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им, се определят от министъра на вътрешните работи. Въз основа на законовата делегация по чл. 26, ал. 2 от ЗМВР е издадена Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на

лични данни, обработвани в Министерството на вътрешните работи във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на Наказателно- процесуалния кодекс и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (по долу: Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г.). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г., в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. С разпоредбата на чл. 3 от същата, изчерпателно са уредени хипотезите и сроковете, при които личните данни по чл. 2 (с изключение на тези, отнасящи се до пострадали лица и заявители на престъпления) се заличават, а именно: т. 1 при постановен отказ от образуване на наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; т. 2 не е образувано наказателно производство в случаите на чл. 24, ал. 5 от НПК; т. 3 - наказателното производство е прекратено: а) на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК поради това, че деянието не е извършено или не съставлява престъпление и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от НПК; б) на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК поради това, че обвинението не е доказано и са изтекли сроковете по чл. 243, ал. 10, изр. 2 от НПК; в) на основание чл. 24, ал. 5 от НПК; г) на основание чл. 250, ал. 1, т. 2 от НПК и д) на основание чл. 24, ал. 1, т. 8а от НПК поради това, че деянието съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство; т. 4 влязла в сила оправдателна присъда; т. 5 - изтекъл давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от НК при: а) постановен отказ от образуване на наказателно производство на основание чл. 24, ал. 1 от НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; б) прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1 от НПК с изключение на случаите на чл. 24, ал. 1, т. 1 и 8а от НПК; т. 6 наложена е глоба по административен ред на основание чл. 2186 от НК и е изтекла една година от датата на извършване на деянието; т. 7 освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 78а от НК) и т. 8 лицето е починало - във всички останали случаи.

В случая, в информационните фондове на МВР са въведени и обработвани лични данни на жалбоподателя във връзка с образувано и водено срещу него досъдебно производство по чл. 343В, ал. 3 от НК. С постановление на Софийска районна прокуратура от 11.12.2023 г. по прокурорска преписка № 25366/2023 г. наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. на 04 РУ - СДВР е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ад. 1, т. 1. чл. 243. ал. 2 н чл. 199 от НПК. Приема се от адм. орган, че прекратяването на наказателното производство по ЗМ 901/2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР, попада в обстоятелствата на чл. 3, т. 3, б. „а” от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, но поради неизтекли срокове по чл. 243. ал. 10. изр. 2 от НПК, личните данни на лицето В. Д. Д. във връзка със „задържане от полицейски орган“ за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа па 04 РУ - СДВР, не следвало да бъдат изтрети, поради липса на основание. Установява се, че постановлението не е отменяно по реда на чл. 243, ал. 10 от НПК в едногодишен срок от неговото издаване. Както бе посочено по-горе, органът бланкетно се е позовал на съображение 67, във връзка със съображения 59 и 60 от Решение на Съда на ЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 и на необходимостта на извършването на анализ и преценка относно „абсолютната необходимост“ за продължаване съхранението на личните данни на жалбоподателя, като степента на риск на лицето се отчете като елемент, наред с естеството и тежестта на престъплението. Освен че позоваването на решението по дело С-118/2022 на ЕС е бланкетно/декларативно, то се опровергава и от фактическите установявания

по случая. Посоченото в решението съображение 67 изисква за да се счете, че съхранение на биометрични и генетични данни отговаря на изискването да се допуска единствено когато „това е абсолютно необходимо“ по смисъла на член 10 от Директива 2016/680, „...само ако то отчита естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, или други обстоятелства, като например конкретния контекст, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства или пък миналото или профила на осъденото лице“. Съображение 67 във връзка с със съображения 59 и 60 обсъжда въведени в полицейски регистър биометрични и генетични данни и възможността тяхното съхранение да е до смъртта на тези лица, в случай че те са осъдени с влязла в сила присъда. Същото съображение констатира, че приложното поле на това съхранение, както е констатирано в точки 59 и 60, е твърде широко за целите, за които тези данни се обработват. Съгласно съображение 59 се констатира, че понятието „умишлено престъпление от общ характер“ е особено широко и може да се прилага към голям брой престъпления, независимо от естеството и тежестта им (вж. в този смисъл решение от 26 януари 2023 г., Министерство на вътрешните работи (Регистрация на биометрични и генетични данни от полицията), C-205/21, EU:C:2023:49, т. 129)“. А в съображение 60 се отбелязва, че „...не за всички лица, осъдени с влязла в сила присъда за престъпление, попадащо в обхвата на това определение, рискът да са замесени в други престъпления е еднакъв, което да обосновава определянето на еднакъв срок на съхранение на засягащите ги данни. Ето защо в някои случаи, с оглед на фактори като естеството и тежестта на престъплението или липсата на рецидив, рискът, който представлява осъденото лице, не дава непременно основание за запазването до смъртта му на неговите данни в предвидения за целта национален полицейски регистър. В такива случаи то вече не съществува. В съответствие с фактическите установявания по делото, жалбоподателят не е осъждан; няма полицейски регистрации по смисъла на чл. 68, ал. 1 от ЗМВР; срещу него няма образувани други досъдебни производства, освен обсъжданото ДП, във връзка с което се обработват негови лични данни; което е прекратено с прокурорско постановление поради това, че деянието не е извършено като постановлението за прекратяване не са обжалвани и не са отменени от горестоящ прокурор.

Макар и в конкретния казус жалбоподателят да не е осъден с влязла в сила присъда и да не е изправен пред възможността личните му данни да се обработват до смъртта му, нарушени са както принципа за обосноваване на абсолютната необходимост за обработка на личните данни, така и принципа за пропорционалност. В този смисъл е и Решение № 5738 ОТ 02.06.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 1525/2025 Г., V ОТД. НА ВАС.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за процесуално и материално незаконосъобразен-чл.146, т.3 и т.4 от АПК, поради което същият следва да се отмени. Делото като преписка следва да се върне на органа за ново произнасяне по заявлението, с което е бил сезиран при съобразяване с действителната фактическа обстановка и указанията по приложението на материалния закон, а именно: заличаване на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със задържане от полицейски орган за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е било поискано присъждането им (чл.81 от ГПК, вр. чл.144 от АПК). Доказаните разноски са общо в размер на 310 лева по списък, от които 10 лева-заплатена държавна такса и 300 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, които следва да се присъдят изцяло. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е напълно неоснователно. Същото е под минималния размер-900 лева, установен за дела по ЗЗЛД,

съгл. чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София – град, II-ро отделение, 33-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. – САК, Решение № 513005-113/17.09.2024 г., издадено от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР, в частта му, в която е постановен отказ за изтриването на личните данни на жалбоподателя, обработвани в Интегрирана регионална полицейска система - С. във връзка със задържане от полицейски орган за срок до 24 ч. със Заповед № 517/30.05.2023 г. по описа на 04 РУ - СДВР като

ВРЪЩА ДЕЛОТО като адм. преписка за ново произнасяне по заявлението, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към решението;

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 310 (триста и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи!

СЪДИЯ: